

**LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO
PETICIJŲ KOMISIJA**

Gedimino pr. 53, 01109 Vilnius Tel. (8 5) 239 6726 Faks. (8 5) 239 6519 El. p. priim@lrs.lt

Lietuvos Respublikos valstybinės
kultūros paveldo komisijos pirmininkei
Vaidutei Ščiiglienei
vaيدا.scigliene@vkpk.lt

2020-10-13 Nr. S-2020-4322

**DĖL RASOS KALINAUSKAITĖS PETICIJOJE PATEIKTO PASIŪLYMO
ĮGYVENDINIMO**

Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisija (toliau Komisija) 2020 m. rugsėjo 23 d. posėdyje iš esmės nagrinėjo Rasos Kalinauskaitės peticiją „Dėl statybų Vilniaus baroko paminkluose“ ir, atsižvelgusi į Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos, Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos, Kultūros paveldo departamento prie Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos ir Valstybinės kultūros paveldo komisijos pateiktas nuomones, priėmė sprendimą tenkinti joje pateiktą pasiūlymą inicijuoti teisės aktų pakeitimus, įtvirtinant konkretų draudimą nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu, taip pat vadovaujantis Peticijų įstatymo 12 straipsnio 3 dalimi, teikti Seimui išvadą dėl šio pasiūlymo.

Seimas pritarė šiai Komisijos išvadai ir š. m. rugsėjo 29 d. priėmė Seimo protokolinį nutarimą tenkinti pasiūlymą.

Peticijų įstatymo 12 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad tuo atveju, kai prieinama išvados tenkinti peticijoje išdėstytus reikalavimus ir siūlymus, gali būti parengiamas atitinkamo teisės akto projektas.

Vadovaudamasi šia nuostata, Komisija numato parengti įstatymo ar įstatymų projektus, kuriuose būtų įtvirtinti konkretūs draudimai nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu, todėl prašo Jūsų vadovaujamos Valstybinės kultūros paveldo komisijos pagalbos tai padaryti.

Komisijai adresuotame Jūsų vadovaujamos Kultūros paveldo komisijos rašte dėl Rasos Kalinauskaitės peticijoje pateikto pasiūlymo rašoma, kad „nors nekilnojamosios kultūros vertybės yra skirstomos į atskirus lygmenis bei kategorijas, tačiau Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatyme bei Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nustatyti vienodi paveldosauginiai

reikalavimai kiekvienai nekilnojamajai kultūros vertybei, nepriklausomai nuo to, kuriai iš aukščiau įvardintų kategorijų ji yra priskiriama.

Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 60 str. 4 d. nustatyta, kad viešajam pažinimui ir naudojimui saugomo objekto teritorijoje, vietovėje ir (ar) jų apsaugos zonoje negavus už kultūros paveldo apsaugą atsakingos institucijos pritarimo projektui ar numatomai veiklai, draudžiama formuoti ir pertvarkyti žemės sklypus, keisti žemės sklypų naudojimo būdą, užstatymo tankį, intensyvumą, užstatymo tipą, statyti statinius ir įrenginius, keisti jų aukštį ir t. t. Šiame įstatyme numatyta institucijos, atsakingos už kultūros paveldo apsaugą, diskrecinė teisė nepritari projektui, jei jis vykdomas ne pagal paveldosaugos reikalavimus ir jei planuojamais darbais bus sužalotos nekilnojamosios kultūros vertybės, jų vertingosios savybės bei aplinkos autentiškumas. Pažymėtina, kad minėta nuostata nedraudžia naujų statybų reikšmingiausių kultūros vertybių teritorijose, o tik suteikia teisę institucijoms, atsakingoms už kultūros paveldo apsaugą, savo nuožiūra spręsti dėl statybos darbų projektų derinimo. Praktika rodo, kad nesant nustatytų aiškių nekilnojamųjų kultūros vertybių išsaugojimo kriterijų, institucijos, atsakingos už kultūros paveldo apsaugą, dažnai priima nenuoseklius ir subjektyvius sprendimus dėl naujų statybų įteisinimo reikšmingiausių nekilnojamųjų kultūros vertybių teritorijose, kurie, visuomenės nuomone, pernelyg dažnai yra palankūs maksimalaus pelno siekiantiems statytojams, o ne paveldo išsaugojimui. Pažymėtina ir tai, kad Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme kultūros paveldo objektams, nepaskelbtiems saugomais, nustatyti griežtesni reikalavimai nei kultūros paminklams ar saugomiems objektams – nustatyta, kad kultūros paveldo objekto, nepaskelbto saugomu, teritorijoje be išlygų draudžiama naikinti ar kitaip žaloti kultūros paveldo objekto ir jo aplinkos autentiškumą bei vertingąsias savybes (60 str. 1 d.). Taigi, be atvirkščiai proporcingo reguliavimo, taip pat kyla kolizija su Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 2 str. 28 d., kurioje nurodyta, kad pritaikant kultūros paveldo objektą galimas minimalus vertingųjų savybių keitimas.“

Kultūros ministerijos adresuotame Komisijai rašte (pridedamas) teigiama, kad ji „iš esmės pritaria Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos 2020-07-09 rašte Nr. (14)-D8(E)-3728 (pridedamas) išdėstyta nuomonei, kad veiklos apribojimai, taikomi kultūros paveldo objektų teritorijose, turi būti nurodyti Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme ir kad Peticijoje siūlomi nauji apribojimai galimi, atsižvelgus į kultūros paminklų teritorijų autentiškumą ir esamą užstatymą kitais, Kultūros vertybių registre neregistruotais statiniais.

Įvertinus minėtą Aplinkos ministerijos nuomonę, Kultūros ministerija siūlytų Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 60 straipsnį „Specialiosios žemės naudojimo sąlygos kultūros paveldo objektuose, kultūros paveldo vietovėse ir (ar) jų apsaugos zonose“ papildyti nuostatomis, pagal kurias kultūros paminklų teritorijose, kuriose nėra pastatų (pvz.: Veliuonos piliakalnis, Belvederio senovės gynybinis įtvirtinimas) arba yra tik Kultūros vertybių

registre registruoti pastatai (pvz.: Zapyškio Šv. Jono Krikštytojo bažnyčia, Vilniaus pirklių gildijos namas), arba yra tik Kultūros vertybių registre registruoti pastatai ir jiems eksploatuoti reikalingi pagalbiniai ūkio paskirties pastatai (pvz.,: Maironio (S. Siručio) rūmai, Chaimo Frenkelio vila), būtų draudžiama naujų pastatų statyba, išskyrus Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 23 straipsnio 4 dalyje numatytą kultūros paveldo objektų atkūrimą ir nesudėtingų pastatų, reikalingų kultūros paveldo objektams eksponuoti ir eksploatuoti, statybą. Priėmus šias nuostatas būtų išsaugomas kultūros paminklų teritorijų autentiškumas. Be to, tai įpareigotų aktų rengėjus ir Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybas kultūros paminklų teritorijų ribas apibrėžti remiantis tyrimais ir siekiant, kad į jas nepatektų kiti, Kultūros vertybių registre neregistruoti pastatai. Tai padėtų išsaugoti kultūros paminklų teritorijų autentiškumą ir prisidėtų prie paveldosaugos sistemos konkretumo.“.

Pagal Lietuvos Respublikos valstybinės kultūros paveldo komisijos įstatymo 2 straipsnio 1 dalį, Jūsų vadovaujama Valstybinė kultūros paveldo komisija yra Lietuvos Respublikos Seimo, Lietuvos Respublikos ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės ekspertė ir patarėja valstybinės kultūros paveldo apsaugos politikos, jos įgyvendinimo, vertinimo ir tobulinimo klausimais.

Atsižvelgus į tai, labai prašytume Jūsų padėti Komisijai parengti įstatymų, kuriuose būtų įtvirtinti konkretūs draudimai nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu, projektus ir taip būtų įgyvendintas pareiškėjos peticijoje pateiktas pasiūlymas.

Būtuome labai dėkingi, jeigu pateiktumėte konkrečių įstatymų, reikalingų peticijoje pateikto pasiūlymo įgyvendinimui, projektus.

PRIDEDAMA. 7 lapai.

Pagarbiai

Komisijos pirmininkas

Petras Čimbaras

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Jakšto g. 4, LT-01105 Vilnius,
tel. (8~5) 266 3661, faks. (8~5) 266 3663, el. p. info@am.lt, http://www.am.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188602370

Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisijai 2020-07- Nr. (14)-D8(E)-
Kopija Į 2020-06-18 Nr. S-2020-2795
Lietuvos Respublikos kultūros ministerijai

DĖL RASOS KALINAUSKAITĖS PETICIJOJE PATEIKTO PASIŪLYMO

Gavome Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisijos 2020-06-18 raštą Nr. S-2020-2795 pateikti nuomonę dėl Rasos Kalinauskaitės peticijoje pateikto pasiūlymo įstatymuose „įtvirtinti konkretų draudimą nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu“.

Pažymime, kad ūkinės ir (ar) kitokios veiklos apribojimai, taikomi kultūros paveldo objektų teritorijose (specialiosios žemės naudojimo sąlygos), nustatyti Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme. Šį įstatymą rengė Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija kartu su kitomis ministerijomis ir suinteresuotomis institucijomis, pagal kompetenciją teikusiomis pasiūlymus specialiųjų žemės naudojimo sąlygų, taikomų konkrečiose šiame įstatyme nurodytose teritorijose, turiniui.

Įvertinę tai, kas parašyta, manome, kad su Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, formuojančia politiką kultūros paveldo srityje, suderinti papildomi veiklos apribojimai, taikomi kultūros paveldo objektų teritorijose, turi būti nurodyti Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme. Mūsų nuomone, Rasos Kalinauskaitės peticijoje pateiktas pasiūlymas svarstytinas ir nauji apribojimai galimi ne tik *nacionalinės reikšmės*, bet ir *kitų saugomų* kultūros paveldo objektų teritorijose, atsižvelgus į šių teritorijų autentiškumą ir esamą užstatymą kitais, Kultūros vertybių registre neregistruotais, statiniais.

Aplinkos viceministras

Marius Narmontas

R. Brazdžiūnienė, 8 616 55061, el. p. ruta.brazdziuniene@am.lt

Tikime laisve

1990 KOVO 11

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, J. Basanavičiaus g. 5, LT-01118 Vilnius, tel. (8 5) 219 3400, faks. (8 5) 262 3120, el. p. dmm@lrkm.lt.

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188683671

Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisijai

2020-09- Nr. S2
Į 2020-06-30 Nr. S-2020-2982

Kopija

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai

DĖL RASOS KALINAUSKAITĖS PETICIJOJE PATEIKTO PASIŪLYMO

Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, atsakydama į Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisijos 2020-06-30 raštą Nr. S-2020-2982 „Dėl Rasos Kalinauskaitės peticijoje pateikto pasiūlymo“ (toliau – Peticija), kuriame prašoma pateikti nuomonę dėl Peticijoje pateikto pasiūlymo įstatymuose „įtvirtinti konkretų draudimą nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu“, informuoja, kad iš esmės pritaria Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos 2020-07-09 rašte Nr. (14)-D8(E)-3728, kuris buvo adresuotas Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisijai ir Kultūros ministerijai, išdėstyta nuomonei, kad veiklos apribojimai, taikomi kultūros paveldo objektų teritorijose, turi būti nurodyti Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme ir kad Peticijoje siūlomi nauji apribojimai galimi, atsižvelgus į kultūros paminklų teritorijų autentiškumą ir esamą užstatymą kitais, Kultūros vertybių registre neregistruotais statiniais.

Įvertinus minėtą Aplinkos ministerijos nuomonę, Kultūros ministerija siūlytų Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 60 straipsnį „Specialiosios žemės naudojimo sąlygos kultūros paveldo objektuose, kultūros paveldo vietovėse ir (ar) jų apsaugos zonos“ papildyti nuostatomis, pagal kurias kultūros paminklų teritorijose, kuriose nėra pastatų (pvz.: Veliunos piliakalnis, Belvederio senovės gynybinis įtvirtinimas) arba yra tik Kultūros vertybių registre registruoti pastatai (pvz.: Zapyškio Šv. Jono Krikštytojo bažnyčia, Vilniaus pirklių gildijos namas), arba yra tik Kultūros vertybių registre registruoti pastatai ir jiems eksploatuoti reikalingi pagalbiniai ūkio paskirties pastatai (pvz.: Maironio (S. Siručio) rūmai, Chaimo Frenkelio vila), būtų draudžiama naujų pastatų statyba, išskyrus Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo

apsaugos įstatymo 23 straipsnio 4 dalyje numatytą kultūros paveldo objektų atkūrimą ir nesudėtingų pastatų, reikalingų kultūros paveldo objektams eksponuoti ir eksploatuoti, statybą. Priėmus šias nuostatas būtų išsaugomas kultūros paminklų teritorijų autentiškumas. Be to, tai įpareigotų aktų regėjus ir Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybas kultūros paminklų teritorijų ribas apibrėžti remiantis tyrimais ir siekiant, kad į jas nepatektų kiti, Kultūros vertybių registre neregistruoti pastatai. Tai padėtų išsaugoti kultūros paminklų teritorijų autentiškumą ir prisidėtų prie paveldosaugos sistemos konkretumo.

Kultūros ministras

Mindaugas Kvietkauskas

Seimo kanceliarijoje GAUTA
2020-07-20 Nr. G-2020-6271

KULTŪROS PAVELDO DEPARTAMENTAS PRIE KULTŪROS MINISTERIJOS

Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisijai

2020-07-20 Nr. (1.d.1)2-ABU
I 2020-06-30 Nr. S-2020-2983

DĖL NUOMONĖS PATEIKIMO

Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos (toliau – Departamentas) susipažino su Jūsų 2020-06-30 raštu Nr. S-2020-2983 „Dėl Rasos Kalinauskaitės peticijoje pateikto pasiūlymo“, kuriame prašote pateikti Departamento nuomonę dėl pareiškėjos Rasos Kalinauskaitės peticijoje pateikto siūlymo įstatymuose įtvirtinti draudimą *nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su kultūros paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu*. Iki 2020-12-31 galiojusios Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo redakcijos 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte buvo įtvirtintas draudimas kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu.

Pagal Nekilnojamųjų kultūros vertybių vertinimo, atrankos ir reikšmingumo lygmens nustatymo kriterijų aprašo, pavirtino Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2005 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. IV-150, 3.14 punktą nekilnojamųjų kultūros vertybių reikšmingumo lygmenys – reikšmingumo kategorijos skirstomos pagal vertingųjų savybių gausą, kompleksiskumą ir jų reikšmę Lietuvos visuomenei, bendruomenėms ar atskiroms žmonių grupėms. Reikšmingumas gali būti nacionalinio, regioninio ir vietinio lygmens. Pagal aprašo 19.1 punktą nacionalinis lygmuo – objektai ar vietovės pripažįstami reikšmingais Lietuvos visuomenei (visos valstybės teritorija). Pagal aprašo 2 punktą nacionalinio reikšmingumo lygmuo objektui nustatomas, jei jis atitinka unikalumo kriterijų. Vadovaujantis aprašo 12.4 punktu unikalumo kriterijus – tai kokybinis ir kiekybinis kriterijus, kuriuo apibūdinamos nepasikartojančios, išskirtinės objekto ar vietovės savybės.

Pagal Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo (toliau – NKPAĮ) 3 straipsnio 1 dalį nekilnojamasis kultūros paveldas skirstomas pagal sandarą ir pagal reikšmingumą lemiantį vertingųjų savybių pobūdį. Pagal NKPAĮ 3 straipsnio 2 dalį nekilnojamasis kultūros paveldas pagal sandarą yra: pavienis objektas – vieta, statinys ar kitas nekilnojamasis daiktas, turintis vertingųjų savybių; kompleksinis objektas – kultūros paveldo objektų grupė, reikšminga savo visuma; vietovė.

Pagal NKPAĮ 8 straipsnio 5 dalį nekilnojamųjų kultūros vertybių reikšmingumą, kultūros paveldo objektų ar vietovių vertingąsias savybes nustato ir jų teritorijų bei kultūros paveldo objektų apsaugos zonų ribas apibrėžia Departamento ir savivaldybių sudarytos nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos.

Taigi, nacionalinio reikšmingumo kultūros paveldo objektai skiriasi savo vertingosiomis savybėmis, teritorijomis, gali būti pavieniai arba kompleksiniai. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal NKPAĮ 22 straipsnio 1 dalį nekilnojamąsias kultūros vertybes, jų teritorijas, apsaugos zonas

tvarkomos ir veikla jose plėtojama pagal kompleksinio ir specialiojo teritorijų planavimo, strateginio planavimo dokumentus, apsaugos reglamentus ir jais nustatomus paveldosaugos reikalavimus, parengtus vadovaujantis šio įstatymo. Saugomų teritorijų įstatymo ir Teritorijų planavimo įstatymo nuostatomis. Pagal NKPAĮ 22 straipsnio 2 dalies 1 punktą kultūros paveldo objektai, jų teritorijos ir apsaugos zonos tvarkomos ir veikla juose plėtojama pagal paveldosaugos reikalavimus, nustatomus kultūros paveldo objektų tipiniuose apsaugos reglamentuose, tvirtinamuose Vyriausybės, ir individualiuose apsaugos reglamentuose, parengtuose ir patvirtintuose kultūros ministro nustatyta tvarka. Kultūros paveldo objektų individualių apsaugos reglamentų rengimą, tvirtinimą, viešinimą, išdavimą, galiojimą, keitimą reglamentuoja Kultūros paveldo objektų individualių apsaugos reglamentų rengimo tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2014 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. IV-974. Šio aprašo 6 punkte įtvirtinta, jog individualiuose apsaugos reglamentuose nustatyti paveldosaugos reikalavimai taikomi žemės darbams, statinių ar įrenginių statybai, statinių aukščiui, tūriui, užstatymo tankiui ir intensyvumui, išorės apdailos medžiagoms, apželdinimui, želdinių aukščiui, tankiui, rūšiai, transporto srautams, jų intensyvumui, objekto, jo teritorijos ir apsaugos zonos priežiūrai, apsaugai, valdymui, naudojimui, privalomiems atlikti tyrimams.

Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos vietovės lygmens specialiojo teritorijų planavimo dokumentų – kultūros paveldo vietovių ir jų apsaugos zonų tvarkymo planų organizavimo, rengimo, koregavimo, keitimo, derinimo, tikrinimo, tvirtinimo tvarką, sudėtį ir turinį reglamentuoja Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos kultūros ministro ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. birželio 23 d. įsakymu Nr. IV-261/D1-322. Šių taisyklių 3.2.2 punkte nustatyta, kad kultūros paveldo vietovių ir jų apsaugos zonų tvarkymo planai taip pat gali būti rengiami kompleksiniame kultūros paveldo objekte ir (ar) jo apsaugos zonoje, sudarytame iš 5 ar daugiau kultūros paveldo objektų, užimančiame 2 ha arba didesnio ploto teritoriją, kurioje yra ne mažiau kaip 2 kiti pastatai, priklausantys ne vienam valdytojui, arba joje planuojama statyti naujus pastatus. Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentai nustato teritorines apsaugos priemones – nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos ir veiklos plėtojimo paveldosaugos reikalavimus bei tvarkybos priemones, skirtas vietovės ar objekto vertingosioms savybėms apsaugoti ir tvarkyti bei kultūriniam kraštovaizdžiui ir visumos darnai ir (ar) dermei su gamtine aplinka išsaugoti.

Pagal Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 60 straipsnio 3 dalies 2 punkto a papunktį viešajam pažinimui ir naudojimui saugomo kultūros paveldo objekto teritorijoje, vietovėje ir jų apsaugos zonose draudžiama statyti statinius, kurie dėl savo aukščio, apimties ar išraiškos būdo arba formos nustelbtų nekilnojamąsias kultūros vertybes arba trukdytų jas apžvelgti. Pagal šio įstatymo 60 straipsnio 4 dalies 2 punkto 1 papunktį viešajam pažinimui ir naudojimui saugomo objekto teritorijoje, vietovėje ir jų apsaugos zonose, NKPAĮ, Statybos įstatyme, Teritorijų planavimo įstatyme, Žemės įstatyme ar kultūros ministro nustatyta tvarka negavus už kultūros paveldo apsaugą atsakingos institucijos pritarimo (derinimo) projektui ar numatomai veiklai, draudžiama statyti statinius ir įrenginius, keisti jų aukštį, keisti upių vagas, keisti esamus ir įrengti naujus vandens telkinius, keisti reljefą, įrengti naujus ar plėsti esamus kanjonus, sodinti vertingąsias savybes užstosiančius želdinius.

Taigi, pagal šiuo metu galiojantį teisinį reglamentavimą kiekvienas atvejis yra vertinamas individualiai, atsižvelgiant į kultūros paveldo objekto vertingąsias savybes, teritorijos ribas, kompleksiskumą bei aukščiau nurodytų teisės aktų reikalavimus, nustatytais atvejais rengiant individualų apsaugos reglamentą ir/ar nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų

planavimo dokumentą. Departamento nuomone peticijoje pateiktas siūlymas įstatymuose įtvirtinti absoliutų draudimą visų nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų teritorijose statyti statinius, nesusijusius su kultūros paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu, neįvertinus kiekvieno atvejo individualiai, yra abejotinas. Manome, dėl minėto draudimo turėtų būti sprendžiama individualiai kiekvienu konkrečiu atveju arba teisės aktuose turėtų būti įtvirtinti aiškūs kriterijai, kuriais remiantis tokių statinių statybą nagrinėjamu atveju visų objektų teritorijose būtų draudžiama.

Pagal Lietuvos Respublikos valstybinės kultūros paveldo komisijos įstatymo 2 straipsnio 1 dalį Valstybinė kultūros paveldo komisija yra Lietuvos Respublikos Seimo, Lietuvos Respublikos ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės ekspertė ir patarėja valstybinės kultūros paveldo apsaugos politikos, jos įgyvendinimo, vertinimo ir tobulinimo klausimais. Pagal Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos ekspertų komisijos nuostatu, patvirtintų Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2019 m. rugsėjo 19 d. Nr. JV-598, 3.4 punktą Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos ekspertų komisija teikia Lietuvos Respublikos kultūros ministrui ir kitoms institucijoms pagal poreikį išvadas, siūlymus ir rekomendacijas dėl nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugą ir kilnojamųjų kultūros vertybių, jei jos yra nekilnojamojo kultūros paveldo objekto, komplekso ar vietovės vertingosios savybės, reglamentuojančių teisės aktų rengimo ir (ar) tobulinimo. Atsižvelgiant į tai, savo nuomone dėl draudimo statyti statinius nacionalinio reikšmingumo lygmens kultūros paveldo objektų (t. y. objektų, reikšmingų visai Lietuvos visuomenei) teritorijose turėtų pasisakyti ir minėti subjektai – ekspertai.

Direktorius

Vidmantas Bezaras